
Ca-Verges negres

Autor:

Data de publicació: 02-05-2016

El color negre és el que s'utilitza simbòlicament per representar la terra primitiva que, un cop fecundada, serà font de tota vida... Deessa-Terra implica color negre, pedra negra, deessa Negra. I la Deessa Sol Negre de la novel·la: la Deessa de la vida i de la mort.

Isis, Cibeles i Demèter van ser amb freqüència representades com a divinitats negres, mentre que a la Gran Bretanya es va conèixer una Black Annis. A Efes, en el temple de Diana, una de les set meravelles del món antic, es venerava una estàtua negra de la Gran Deessa, germana de l'Apol·lo solar, i allà sant Pau va portar a viure i morir la Mare de Déu. Un lloc que en turc s'anomena *karatchalti*, és a dir, exactament "la pedra negra".

(Imatge: Les Verges Negres de Chartres, altres Verges Negres i el Sol Negre)

(Imatge: Nostra Senyora Subterrània a Notre-Dame de Chartres)

(Imatge: Laberint de la catedral de Chartres)

Laberint de la catedral de Chartres, França.

(Imatge: Notre-Dame du Pilier) — **Notre-Dame du Pilier**

(Imatge: Notre-Dame de Sous Terre) — **Notre-Dame de Sous Terre**

La catedral de Chartres és realment coneguda per dues estàtues de Verges Negres. Notre-Dame de Sous-Terre (Nostra Senyora de la Cripta) es va trobar al segle VI, i és anterior a la construcció de la catedral de Chartres.

Alguns creuen que l'estàtua era d'origen druida i que representa "la verge que donaria a llum un fill" en aquell culte. L'estàtua original es va cremar durant la Revolució Francesa. L'estàtua actual és una reproducció que data de 1857. L'estàtua de Notre-Dame du Pilier (Nostra Senyora del Pilar) data del segle XIII. L'estàtua actual va substituir l'original el 1510 i està tallada en fusta de perera. Es diu així perquè està situada en un dels pilars per a una millor visualització dels pelegrins que visiten Chartres.

Generalment s'admet que les Verges Negres són la versió cristianitzada d'un culte antic, anterior al cristianisme, cèltic o no, perquè potser és molt més antic.

A França es reverencien més de 200 verges negres.

Notre-Dame du Pilier, Chartres. En aquesta catedral s'uneixen un cop més la divinitat femenina amb l'aigua que cura, que raja d'una font miraculosa.

Chartres, probablement el lloc de reunió anual dels druides del continent celta al bosc de Carnutes evocat per Cèsar, té la catedral gòtica més bella d'Occident, la "fletxa inimitable" cantada per Péguy.

Situat al centre de la immensitat de la Beauce, es va construir al lloc d'un culte megalític, celta, després de ser cristianitzat. Al segle XVIII encara, les restes d'aquest culte eren evidents, perquè la crònica relata el testimoniatge d'un fidel que va dir que havia vist "un vestigi dels antics altars dels ídols"!

(Imatge: Laberint de la catedral de Chartres)

El terra de pedra encara porta el seu antic pis de laberint (1205), s'usa per caminar en la contemplació dels monjos i

encara s'utilitza per a la meditació pels pelegrins. Només hi ha un camí pel laberint i fa 964 peus de llarg. Segons John James, al centre del laberint hi havia una placa de metall amb figures de Teseu, Ariadna i el Minotaure, les figures del mite clàssic del laberint de Minos.

La circumferència del laberint és de 131 peus, gairebé exactament la mateixa mida que la de la vidriera de la Rosa de l'Oest. Curiosament, el laberint és a la mateixa distància de l'entrada oest que la Rosa de l'Oest ho és del terra — per la qual cosa si la paret de l'oest caigués cap a l'interior, la rosa cauria directament al laberint.

Un pou cèltic de 37 metres, l'alçada de la volta de l'edifici, es va descobrir el 1903 i es va nomenar Bé de Forts, segons una massacre de fidels que els normands (?) van fer. Una placa diu:

"Bé excavat abans de l'era cristiana a l'interior de l'oppidum Carnutes, molt lligat al culte a la Mare de Déu per donar a llum, es va tancar a l'època gal·loromana en un monument les restes del qual romanen sota els fonaments de la catedral, tomba d'un gran nombre de Chartrains massacrats pels normands l'any 858, famosa pels segles XI i XII sota el nom de Fort-Place per la seva miraculosa reputació, destruïda i emmurallada l'any 1605."

(Imatge: Catedral de Chartres)

Pou màgic de la catedral de Chartres.

(Imatge: Catedral de la Verge Negra: Els druides i els misteris de Chartres)

Fins al segle XIII els pelegrins, després d'haver orat, baixaven a la cripta on adoraven una estàtua negra anomenada Notre-Dame-de-Terre. La verge asseguda sostenia un nen als braços ("en majestat"), símbol de fertilitat, com les grans deesses mare. Una inscripció testifica que era la Verge que va donar a llum (*Virgo paritura*).

Destruïda el 1793, restaurada al segle XIX, la Verge és venerada sota el nom de "Verge del Pilar" (com no pensar en el dolmen cromètic que precedia la fletxa...).

Aquí també trobem l'associació d'una deïtat femenina amb l'aigua de la cova i la curació, un complex de culte d'antiguitat llunyana.

La naturalesa tònica d'aquestes estàtues, expressada pel seu color, queda clara; queda per explicar per què es diuen verges mentre mantenen un nen en els braços, símbol obvi de maternitat, per tant de fertilitat.

Aquí toquem el mite universal de la Mare de Déu (descriu brillantment per Claude Sterckx en el seu llibre "El mite universal de la maternitat virginal", publicat per la Universitat de Charleroi el 1991).

El budisme ortodox, l'hinduisme vàedic, el zoroastrisme iranià, la mitologia antiga-europea (revelada per Marija Gimbutas), la dels esquimals, els polinesis, els tàrtars, els tungusos, els kirguisos d'Àsia Central, els finlandesos, els grecs, els frisons i els celtas, tots han incorporat aquest mite.

Integrat en la religió judeocristiana, s'ha barrejat tan íntimament que la figura de la Mare de Déu ocupa un lloc essencial... Breu fragment de:

Autor Marcel, *Provença, terra de mites i llegendes, Terra de boira*.

****Verges Negres del Vivarès:****

- Le Puy-en-Velay, Notre-Dame du Puy
- Andance, Verge de Saint-Bosc
- Cornas, Notre-Dame de la Mure
- Pont-de-Labeaume: Notre-Dame de Nieigles
- Sablières: Notre-Dame de Sablières
- Saint-Agrève: Notre-Dame de Lestra

****Altres verges negres:****

-
- Vernouillet
 - Notre-Dame de Vauclair
 - Notre-Dame de Vassivière
 - Notre-Dame de la bona mort a Clermont-Ferrand
 - Verge de Coulandon
 - Taxat-Senat
 - Notre-Dame de Vernusse
 - Notre-Dame de Chalet
 - Besse en Chandesse
 - Notre-Dame de Rocamadour
 - Notre-Dame d'Orcival
 - Notre-Dame de Valfleury
 - Notre-Dame de la ronde de Chazeuil
 - Notre-Dame du Romigier
 - Notre-Dame de Montserrat
 - Sainte Foy de Conques
 - Notre-Dame de Saint Gervazy
 - Notre-Dame de Marsat

[Verges Negres – diaporama
(lieuxsacres.canalblog)](http://lieuxsacres.canalblog.com/albums/vierges_noires/slideshow/index.html)

****Notre-Dame de Cléry à Cléry-Saint-André****

Sota diverses formes, de vegades romanitzades, s'adorava una divinitat femenina, una mena de deessa-mare, de terra-mare, o més concretament, una Deessa-Terra, Gea o Tellus; el culte es perd en la nit dels temps.

De vegades una de les advocacions que designava la seva representació va sobreviure i va romandre associada a la Verge Negra, com a Chartres o a Longpont, *Verge paritura*, la "Mare de Déu que ha de donar a llum", una constant en nombroses religions antigues.

El seu contingut és triple: popular i miraculós, cosmogònic i naturalista, espiritual i religiós, terapèutic i miraculós.

LA MARE DE DÉU NEGRA

Aquest color és el que s'utilitza simbòlicament per representar la terra primitiva que, un cop fecundada, serà font de tota vida... Deessa-Terra implica color negre, pedra negra, deessa Negra. I la Deessa Sol Negre de la novel·la: la Deessa de la vida i de la mort.

Isis, Cibeles i Demèter van ser amb freqüència representades com a divinitats negres, mentre que a la Gran Bretanya es va conèixer una Black Annis. A Efes, en el temple de Diana, una de les set meravelles del món antic, es venerava una estàtua negra de la Gran Deessa, germana de l'Apollo solar, i allà sant Pau va portar a viure i morir la Mare de Déu. Un lloc que en turc s'anomena *karatchalti*, és a dir, exactament "la pedra negra".

ALTRES VERGES NEGRES

(imatge)

Notre-Dame-de-Vassivière, Puy de Dôme, França.

(imatge)

Notre-Dame de Fourvière de Lió. Se la representa amb un lleó.

(imatge)

Coneguda com la Reina de la regió de Savoia de França, Notre-Dame de Myans. Aquesta estàtua va ser esmentada en un antic text com "la imatge de Notre-Dame, negra i etiòpia" (la imatge de Nostra Senyora, negra i etiòpia).

(imatge)

****Notre-Dame de Liesse****, també coneguda amb el bell nom de "Nostra Senyora Causa de la nostra alegria", va ser portada a Soissons, França, des d'Egipte el 1143 per tres cavallers de Malta, que havien lluitat en les croades a Terra Santa.

Catedral de Santa Maria a la ciutat d'Auch, dedicada a la Verge Negra.

I aquí un recorregut virtual pel Cor i el Santuari:

<http://www.gillesvidal.com/auch/index.htm>

(imatge: cadirat de la catedral d'Auch)

Aquí són curioses les figures tallades en fusta del cadirat del cor.

(imatge: cadirat de la catedral d'Auch)

Com les finestres d'Arnaud de Moles produïdes entre 1507 i 1513. La clau d'aquest misteri està en mans de la Sibil·la. A cada finestra mostra quatre columnes d'un patriarca, profeta, apòstol i una sibil·la. Cada Sibil·la porta un objecte que és el vincle clau entre els personatges de la finestra, aparentment estranys entre si.

****A Provença, elles són nou:****

****3 a Aix-en-Provence****

1. La primera, la Verge Negra de la Seds, va desaparèixer en una data desconeguda. Va ser substituïda per una estàtua policroma.

2. La segona, ben negra aquesta, seu a la catedral Saint-Sauveur. Se l'anomena Notre-Dame de l'Esperança! Data de 1521, tallada en pedra, porta l'infant Jesús; un gos —que alguns han assimilat al diable— jeu als seus peus.

3. La tercera, Notre-Dame de Gràcia, es troba a l'església de la Madeleine. Es diu que va ser portada d'Itàlia al segle XIII per Sant Bonaventura!

****A Marsella, també hi ha tres verges negres:****

1. Una d'elles, ****Notre-Dame de Confession****, anomenada "la Bona Mare Negra", es troba a l'església de l'abadia de Saint-Victor. Tallada en una fusta buida, es diu que va ser esculpida per sant Lluc mateix en una arrel de fonoll. En realitat es tracta de fusta de noguera, i l'estàtua data del segle XIII. Se l'anomenava Notre-Dame du Feu Nou (foc nou en occità), d'on la confusió amb el fonoll!

El seu culte està associat a la Candelera. Vestida de verd, presidia la benedicció de les candeles, verdes també, que es creia que preservaven del llampec. Els pastissos anomenats "navettes" que els fidels compraven al final de la cerimònia són sens dubte un record de la vinguda de Palestina de sants personatges de Marsella i d'altres llocs, en barques empeses per un vent favorable (se'n diu l'església!). Compareu-ho amb profit amb l'article "Verges Negres" del lloc — Gos-diabla: no és això un retrat de Fenrir, el llop-drac diluvià de la Mar del Nord? Els parèntesis (...) seran també obra de **Racines & Traditions**...

2. Notre-Dame de l'Huveaune, la segona Verge Negra de Marsella, es trobava fins al 1850 en una capella situada a la desembocadura del riu... Després se'n perd la pista.

3. La tercera, Notre-Dame de la Brune, va regnar fins al segle XVII a la capella de Notre-Dame de la Garde, construïda sobre l'emplaçament d'un oratori del segle XIII, al lloc on, des de temps molt antics, una vigia escrutava la mar i senyalava l'arribada dels pirates (maurescos). Va ser destruïda a la Revolució!

<http://racines.traditions.free.fr/deevino/vinoprov.pdf>

4. ****Notre-Dame des Lumières****, Maillane (Boques del Roine). A Maillane (Boques del Roine), l'estàtua de la Verge Negra, anomenada Notre-Dame de Betlem (Bethlehem), relegada, atès el seu mal estat de conservació, en un racó de la sagristia, tornava al culte en temps de sequera. Es passejava tot al voltant de l'església preguntant-li que fes caure la pluja! (Ens trobem, doncs, davant d'una parèdria de Thor.) L'aigua aquí està associada a la Verge Negra, dispensadora de fertilitat.

5. L'estàtua de la Verge Negra, anomenada Notre-Dame de Betlem (Bethlehem), Manosque. A Manosque, Notre-Dame du Romigier, és a dir, del Roncier (esbarzer), és la més antiga de França. Es va trobar gràcies a uns bous oportunament aturats al final d'un solc, amagada en un matoll. Desapareguda, es va retrobar uns dos-cents anys més tard dins... un sarcòfag!

Els monjos de Saint-Victor la van deixar fora de l'església, jutjant-la massa lletja per entrar-hi. Ella mateixa, es diu, va anar a col·locar-se sobre l'altar major. Vestida a la romana, porta una corona merovingia. Aquí se la invoca per fer venir la pluja en temps de sequera, una constant lligada a cultes molt antics.

6. Notre-Dame du Romigier, és a dir, del Roncier (esbarzer), Marsella.

7. Notre-Dame de Confession, anomenada "la Bona Mare Negra" a l'església de l'abadia de Saint-Victor.

8. Notre-Dame de l'Huveaune.

9. Notre-Dame de la Brune.

A Goult, al Luberon, Notre-Dame des Lumières és també una Verge Negra. Des del segle IV, Goult tenia un oratori al llogaret de les Lumières, anomenat Notre-Dame de Limerque. Una capella, Saint-Michel de la Baume, també hi era, però datada del segle XI; la llegenda explica que el 1661, un vell va veure sortir de les ruïnes una processó de llums que partia de Saint-Michel i es dirigia a Notre-Dame de Limerque (antiga comitiva pagana que subsistia i que calia "colonitzar").

El prodigi es va renovar diverses vegades. Un temps més tard, un pastor va descobrir en un matoll una estàtua de fusta molt fosca. Es va instituir llavors un pelegrinatge a la Verge Negra (és precisament el que acabem d'escriure!). L'estàtua existeix encara i és avui objecte de devocions.

S'atribueix a Notre-Dame des Lumières un nom derivat de la Limerque, el riu que flueix a Goult. (No seria més aviat a Lucina o Mé(r)lucine, la parèdria de Lug/Llum, que es troba en les Mélusines que acompanyen habitualment les Verges Negres als capitells, i que el bisbe de Lió va traduir oportunament com a Blandine per esborrar la Festa de les Llums de Lugdunum per la *Stella Maris* de Lucien?)

La presència d'aquesta Verge Negra no és aliena als vestigis d'un altar de les Ninfes, prop d'una font en una cova veïna.

El culte de les divinitats paganes lligades a les aigües que brollen és a l'origen de molts cultes cristians. Tindrem l'ocasió d'evocar-ne d'altres.

A propòsit d'aquestes estàtues, es plantegen preguntes, sovint debatudes i des de fa molt temps: la primera és evidentment sobre el seu color!

Alguns l'atribueixen a l'envelliment natural de la matèria llenyosa, d'altres als fums de les candeles i de l'encens que les haurien impregnat al llarg dels segles. És en efecte impossible de determinar la raó del color negre de les verges, ja que els vestits i ornaments nombrosos amb què les vesteixen fan impossible tota anàlisi i, què dir de les estàtues tallades en pedra!

Però hi ha una altra explicació, metafísica aquesta.

Es recordarà que al paleolític superior, el grup delegava un "elegit", escollit pels seus dots de desencarnació i ubiqüitat: el Xaman, per anar a l'Altre Món, és a dir, al cor de la Terra Mare, i implorar-li que donés a la horda la caça que mancava. El color de les verges negres evoca irresistiblement aquesta Terra Mare, a l'origen de les primeres manifestacions religioses perceptibles en l'"ART" parietal franco-cantàbric.

Les madones negres són, doncs, les llunyanes hipòstasis de la gran Deessa Mare, que els neolítics, els pobles dels

megàlits, els indoeuropeus, Grècia i Roma van venerar al llarg de segles molt llargs, imitades després per religions de salvació i la religió cristiana al seu torn, de grat o per força!

La naturalesa tònica d'aquestes estàtues està il·lustrada per la simbòlica lligada a la més cèlebre d'entre elles, la Verge Negra de Chartres.

****Nostra Senyora de Czestochowa****

(imatge)

Nostra Senyora de Czestochowa, també coneguda com "La Verge Negra de Jasna Gora" pel monestir on es guarda la icona de la Verge Negra, en realitat una pintura, no una estàtua.

Es va fer famosa a tot el món per la veneració del Papa Joan Pau II i sovint figura en el revers de les seves medalles papals com un senyal de la seva devoció per ella. Molts miracles s'han atribuït a aquesta imatge.

La seva llegenda afirma que va ser pintada originalment en una taula per sant Lluc i portada a Constantinoble per santa Helena. La imatge va ser portada a Polònia el 1500 per sant Estanislau de Koska.

****Paraules clau****

Black Annis, deessa de la vida i de la mort, deessa Sol Negre, França, Verge del Pilar de Chartres, karatchalti, la pedra negra, la Verge Negra de Chartres, Laberint de Chartres, els druides i Chartres, Lió, Notre-Dame de Fourvière, Notre-Dame de Myans, Notre-Dame de Vassivière, Nostra Senyora de Czestochowa, Nostra Senyora de la Cripta de Chartres, Nostra Senyora de Liesse, Puy de Dôme, sol negre.